

פעם בירושלים, ה'ה ילד חכם מאוד. קראו לו עובדיה. הוא נולד בעיר בגדד שבבביראק, ועלה לארץ ישראל כשהיה תינוק. המשפחה שלו גרה בשכונת בית ישראל שבירושלים. עובדיה אהב ללמד תורה כל יום במשך שעות רבות. כבר מגיל קטן היה יושב עם ספר גמרא גדול ולומד בשקט. בגיל 12 התחיל ללמד בישיבת "פורת יוסף" המפורסמת בעיר העתיקה. הוא היה אחד הילדים הכי צעירים שם, ואחרי שנה בישיבה, הוא כתב את ספרו הראשון. לעובדיה היה קול רך ומבטא שונה מהאחרים. הוא גם לבש בגדים פשוטים כי למשפחתו הייתה פרנסה בדחוק רב. לפעמים, תלמידים אחרים צחקו עליו. הם לא הבינו כמה הוא מיוחד. יום אחד, כשהרב שאל שאלה קשה בשעור, עובדיה ענה תשובה מצינת. אבל אחד התלמידים המבוגרים קטע אותו ואמר: "אתה עוד קטן! אל תדבר כשגדולים מדברים!" כל התלמידים שתקו. היה שקט גדול. כלם הסתכלו על עובדיה. הרב הביט בתלמיד שדבר ואמר לו: "למדנו שדרכי התורה- דרכי נעם. אנחנו לומדים תורה כדי להיות טובים יותר, לא כדי לפגוע באחרים." אבל עובדיה לא נעלב ולא כעס. הוא לא ענה. הוא רק הוריד את הראש וחסר ללמד בלי לומר מלה. למחרת, עובדיה שוב בא לשעור. כל יום הוא המשיך ללמד, בשקט ובשמחה. הוא ידע שצריך לכבד לומדי תורה אחרים, גם כשזה קשה. עברו הרבה שנים. עובדיה גדל והפך לחכם גדול מאוד. אנשים מכל הארץ באו לשאל אותו שאלות. יום אחד, בא לבית הדין של הרב עובדיה איש זקן. הוא היה צריך עזרה חשובה מהרב. כשהוא ראה את הרב עובדיה, הוא נבהל- זה היה עובדיה! הבחור הצעיר מהישיבה! הוא זכר איך הוא דבר אליו כשהיו צעירים. האישי רצה לבקש סליחה, אבל חכם עובדיה חיך ואמר: "יהודי יקר, אל תדאג. למדתי ממך משהו חשוב שגם רבן שמעון בן גמליאל למד: לא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה." האישי לא ידע מה לומר. הוא יצא מהחדר והבין את ערך השתיקה.

הַרְבַּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף

עֲנוּ עַל הַשְּׁאֵלוֹת בְּמִשְׁפָּטִים מְלֵאִים.

1. מָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים עַל הַרְבַּ עוֹבְדֵי מִשְׁתֵּי הַשּׁוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת בְּסִפּוּר?

---

2. אֵילוּ שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים גָּרְמוּ לַתְּלִמִּידִים לְצַחֵק עַל עוֹבְדֵיהֶם?

---

3. בֵּן כַּמָּה הָיָה הַרְבַּ עוֹבְדֵיהֶם כְּשֶׁהוּא כָּתַב אֶת סִפְרוֹ הָרֵאשׁוֹן?

---

4. "כָּל הַתְּלִמִּידִים שָׂתְקוּ" מִדּוּעַ, לְדַעְתְּכֶם, הֵם שָׂתְקוּ?

---

5. "לְמַחֲרָת, עוֹבְדֵיהֶם שׁוֹב בָּא לְשַׁעוֹר" מָה אֶפְשָׁר לְלַמֵּד עַל עוֹבְדֵיהֶם מִהַמִּשְׁפָּט הַזֶּה?

הַרְבַּ עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף

כְּתֹבוּ לַיָּד כָּל מִשְׁפָּט נֶכּוֹן/לֹא נֶכּוֹן/לֹא כְּתוּב בַּסְּפּוּר:

1. עוֹבְדֵיָה נוֹלַד בְּעִירָאק- _____

2. מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל עוֹבְדֵיָה הִיְתָה עֲשִׂירָה- _____

3. עוֹבְדֵיָה כָּתַב סֵפֶר נְשֻׁהֵיהָ בֶּן 13- _____

4. עוֹבְדֵיָה לֹא דִבֶּר עִבְרִית- _____

5. הַרְבַּ דִּבֶּר בְּכַעַס אֶל עוֹבְדֵיָה - _____

6. הַתְּלַמִּידִים מָאֵד אָהְבוּ אֶת עוֹבְדֵיָה- _____

7. עוֹבְדֵיָה הִמְשִׁיךְ לָבוֹא לַשְּׁעוּר כָּל יוֹם- _____

8. הָאִישׁ הַזֶּקֶן בְּבֵית הַדִּין הָיָה תְּלַמִּידוֹ שֶׁל עוֹבְדֵיָה- _____

9. עוֹבְדֵיָה הִפָּךְ לְרַב חָשׁוּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל- _____

10. הָאִישׁ הַזֶּקֶן בָּא לְבֵית הַדִּין כְּדֵי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה- _____

11. הַרְבַּ עוֹבְדֵיָה כָּעַס עַל הַזֶּקֶן שֶׁדִּבֶּר אֵלָיו לֹא יָפָה- _____

12. הָאִישׁ לֹא הִבִּין אֶת דְּבָרֵי הַרְבַּ עוֹבְדֵיָה- _____

הַרְבַּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף

סִדְרוּ אֶת הַמְשֻׁפָּטִים לְפִי הַסֵּדֵר הַנִּכּוֹן בְּסִפּוּר:

___ הָאִישׁ הַזֶּקֶן הִבִּין אֶת עֵרְף הַשְּׂתִיקָה

___ הוּא הִתְחִיל לְלַמֵּד בִּישִׁיבַת "פֹּרֶת יוֹסֵף" בְּעִיר הָעֵתִיקָה

___ עוֹבְדֵי עֲנָה תִּשׁוּבָה מְצִינָת לַשְּׂאֵלָה הַקְּשָׁה שֶׁל הַרְבַּ

___ עוֹבְדֵי הַפֶּךָ לְחֻכָּם גָּדוֹל מְאֹד

___ הוּא עָלָה מִבְּגָדָד עִם מְשֻׁפָּחָתוֹ כְּשֶׁהָיָה תִּינוֹק

___ הוּא רַק הוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וְחִזַּר לְלַמֵּד בְּלִי לֹמֵר מֶלֶךְ

___ הוּא נִבְהַל. זֶה הָיָה עוֹבְדֵי! הַבְּחוּר הַצָּעִיר מֵהִישִׁיבָה!

___ הַרְבַּ עוֹבְדֵי חִיָּה אֶל הָאִישׁ הַזֶּקֶן

מִי/מָה?

1. גָּרָה בְּשִׁכּוֹנַת בֵּית יִשְׂרָאֵל- _____

2. הָיָה אֶחָד הַיְלָדִים הַכִּי צָעִירִים בִּישִׁיבָה- _____

3. לָבַשׁ בְּגָדִים פְּשׁוּטִים- _____

הַרְבַּע עוֹבְדֵיָהּ יוֹסֵף

4. צַחֲקוּ עָלַי- _____
5. צַחֲקוּ עָלַי- _____
6. שָׂאל שְׂאֵלָה קָשָׁה בְּשַׁעוֹר- _____
7. קָטַע אוֹתוֹ- _____
8. לוֹמְדִים אוֹתָהּ כְּדֵי לִהְיוֹת טוֹבִים יוֹתֵר- _____
9. בָּאוּ לְשָׂאֵל אוֹתוֹ שְׂאֵלוֹת- _____
10. הוּא נִבְהַל- _____
11. גַּם כְּשִׁזָּה קָשָׁה- _____
12. לְמַדְתִּי מִמֶּה מְשֵׁהוּ חָשׁוּב- _____
13. הִבִּין אֶת עֵרְךָ הַשְּׂתִיקָה- _____

הַרְבַּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף

כְּתוּבוּ אֶת הַמְּלִים הַחֲסֵרוֹת מִהַסְּפּוֹר:

1. כָּלֶם מְפִירִים אוֹתָהּ. הִיא _____.
2. כְּשֶׁמִּישָׁהּ אוֹמֵר אֶת הַמְּלִים בְּצוּרָה אַחֶרֶת, אוֹמְרִים עָלָיו שֶׁיֵּשׁ לוֹ _____ אַחֵר.
3. מֶלֶךְ שֶׁמִּתְאַרֵּת עֲבוּדָה שֶׁמְכַנִּיסָה כֶּסֶף כְּדֵי לְקַנּוֹת אֶכָּל וְשָׂאֵר צְרָכֵי הַבַּיִת - _____.
4. הַהֶפֶךְ מִ"קֶשֶׁה" זֶה- _____.
5. טוֹבָה מְאֹד- _____.
6. כְּשֶׁאֵין רַעַשׁ, יֵשׁ _____.
7. כְּשֶׁמִּישָׁהּ לֹא מְדַבֵּר, הוּא שׁוֹמֵר עַל _____.
8. מֶלֶךְ נוֹסֶפֶת לִ"שְׁנָה"- _____.

קְרְאוּ אֶת הַמְּלִים וּמְצְאוּ אֵיפֹה הֵן מוֹפִיעוֹת בְּעֵבְרִית בַּסְּפּוֹר:

1. _____ -voice
2. _____ -simple
3. _____ -special / unique